

سالک باید چگونه باشد - انسان باید مثل شتر باشد!

انسان باید مثل شتر باشد؛ غذای خدا (خار بیابان) را میخورد (از حاصل کار و رنج خود چیزی نمیخورد) و کار خلق را انجام میدهد و به آنها خدمت میکند. أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ آیا به شتر نمی نگرند که چگونه آفریده شده است؟ (۱۴:۱۷) شتر در بیابان که راه میرود، تیغهای بیابان را میخورد و بار مردم را هم حمل و نقل میکند. کار خلق را انجام میدهد و به آنها خدمت میکند. این برای ما درس است. دو خصوصیت مثبت را از شتر نقل کرده که انسان از او یاد بگیرد، یکی اینکه آنچه میخورد حاصل تلاش خودش نمیشمارد، رزق خدا میداند؛ ولو کار کرده ولی کار خود را علتی برای رزق خود نمیداند؛ رزق را عطیه‌ی خدا میداند «إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ» هر چه آمد و مصرف کرد عطای الهی میداند؛ نه ثمره‌ی تلاش و کوشش و تیزاندیشی و برنامه‌ریزی خودش. دوم اینکه به خلق خدمت میکند، بار خلق را بهدوش میکشد و خدمت است. سالک‌الیه خوب است این دو صفت را از شتر یاد بگیرد. رزق را کار خود نداند، عطای خدا بداند. هدف خود را هم خدمت به خلق بگذارد. اگر سر کار میرود نگوید سر کار می‌روم که برای غذای خودم و زن و بچه‌ام چیزی درآورم. اگر سر کار میرود بگوید میروم خدمتی به خلق کنم. اگر نانوا هستم خدا مرا واسطهای قرار داد تا رزق مردم را به دست مردم برساند. اگر پزشکم میروم تا شافی بودن خدا از طریق من جاری شود و خدا بندگان را از طریق من شفا بدهد. اگر معلمم بگویم میخواهم بروم نقش هدایتگری را که خدا میخواهد برای بندهایش ایفا کند اجرا کنم. من مجرا و وسیله‌ای شوم در دست خدا و به قصد خدمت به خلق بروم. یاد بگیریم اینطوری کار کنیم. صبح که از خانه به قصد محل کار بیرون میروید اینچنین راز و نیازی با خدا داشته باشید: خدایا من امروز که میروم میدانم رزقم را کم یا زیاد مقدار کرده‌ای و متعهد شدی و آنچه مصلحت من است را به من میرسانی، من نگران رزقم نیستم؛ میروم که ان شاء الله توفیقی به من بدهی که به دست من گریه از کار انسان دردمندی گشوده شود؛ خدمتی برای خلق انجام شود؛ حاجتی از انسان نیازمندی برطرف شود؛ وسیله‌ای در دست تو شوم که کاری از طریق من برای خلق انجام شود؛ اینطوری با خدا قرار بگذارید؛ قول هم میدهم سر ماه حقوق را کم نمیکند. وقتی با این نیت سر کار میروی همان حقوق را میدهند؛ اما اینجا تو کاسبی بزرگی کردی؛ نگاهت به جای دیگری خواهد بود؛ خوب است این دو صفت را سالک‌الیه داشته باشد.